

Opfattelse af Befordringen fra Kjøbenhavn til Klampenborg, forsaavidt man tror, den giver noget bethydeligt Udbytte, er vigtig. Jeg kan her tale med en vis Sikkerhed, thi jeg er jo den, der har foreslaaet Anlægget af det Bændingsvæsen, som findes paa Strandveien, og jeg skulde i denne Anledning komme til Erkjendelse af, hvor stor den Bømsfiling skulde være, der skulde paalægges for at dække Udgifterne derved. Derved er jeg, ved i længere Tid, en heel Sommer igjennem, daglig at opholde mig paa Veien, kommen til meget nøie at undersøge, hvorledes Fregventsen er paa denne Vej, og man maa da være opmærksom paa, at en meget ringe Deel af dem, der skulle kunne give en Jernbane nogen Betydning, befordres daglig paa Strandveien uden at komme til de mellem-liggende Steder, medens den langt overveiende Deel, paa hvilken der skulde regnes med Hensyn til Udbyttet af en saadan Bane, gaar umiddelbart til Skoven. Endeel af Næret gaar de til Charlottenlund og standse der, fordi det koster dem for meget og ikke interesserer dem at komme videre, men kommer der en Jernbane, saa tage de til Klampenborg, til Dyrehaven, og blive ikke i Charlottenlund, thi den er dem saa for lille. Den overveiende Deel af de Personer, som bevæge sig der, ere Kjøbenhavnere, der ikke hør paa Strandveien, men som befordres til Skoven eller til Bekjendte paa Veien, og naar man fjender Strandveisbefordringen, skal man see, at den i Forhold til, hvad en Jernbanebevægelse forudsætter, er meget ringe. Hertil kommer, at for denne Deel af Befolkningen har kun det Befordringsmiddel Betydning; som saa at sige sætter dem af ved deres Dørtærskel; naar de skulle gaa et langt Stykke Vej, tildeels i slet Veir og ondt, sumpigt, ubehageligt Føre, saa benytte de meget hellere en meget slettere Befordring end denne. For iøvrigt at vise, at jeg ogsaa har seet denne Side af Sagen, skal jeg bemærke, at jeg veed — thi det har jeg forsøgt, da jeg selv bestyrede en Jernbane — at man paa en saadan Bane bedre kan kjøre med Omnibus end paa Locomotiv, hvilket ikke betaler sig; med Heste kan man kjøre hurtigt og skaffe nogen Fregvents derved, at man, forsaavidt Jernbanen kommer i Nærheden af Boliger, sætter

af og tager paa de forskjellige Steder overalt, hvor man vil, men jeg maa forøvrigt ogsaa af Erfaring paastaae, at dette i det Hele kun lønner sig meget lidet, det giver kun et ringe Udbytte for det hele store Væsen. Man kan gribe dertil, hvor man har mellem-liggende Stationer, hvorpaa man kan samle en Befolkning, som derefter kan gaae paa Locomotiv-Jernbane, men at drive Sligt i Banens hele Udstrækning forulemper i bethydelig Grad, især paa en Bane, hvor der skal hyppigt befordres, og det skal der her. Derfor har det ikke den Betydning, som man synes at have lagt derpaa, ved denne Bane at komme Strandveien saa nær, førend man kommer heelst ud ved Indmündingen paa Klampenborg, og holde vi det fast, saa kunne vi meget godt sige, at den Vej, man her har søgt ind paa, fordi den skulde skaffe Fordeel, ikke vil skaffe os en saadan, men den vil gjøre os Skade, naar vi engang skulle bruge den som Begyndelsen til en Jernbane til Helsingør. Vi maae enes om en Retning, der kan bruges til begge Dele.

Hvad nu Befordringen paa selve Klampenborgbanen angaaer, saa er det min Overbeviisning, at ethvert Selstaa, der vil forsøge at drive denne Bane uden Forbindelse med den Kjøbenhavn-Korsørste Jernbane, uden de Hjælpekilder, som denne Bane har i sine Værksteder, i sine halvslidte Locomotiver, i sine mindre gode Vogne, der Alt kan bruges paa den korte Bane, vil komme tilfort. Jeg har to Gange i mit Liv været kaldet til for forskjellige Folk, der som en Speculations Sag tænkte paa at anlægge denne Bane, at gjøre Beregning over, hvad den kunde indbringe, og jeg er begge Gange kommen til den Erkjendelse, at dens Udbytte vilde være overmaade tvivlsomt, hvorimod jeg skal indrømme, at der, naar den kan betjenes sibeordnet med den sjællandske Bane, er en Sandsynlighed for, at den kan bære sig. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Sandsynlighed i en væsentlig Grad formindskes ved Noget, som Ministeren igaar meget stærkt appuherede, støttede sig paa med Hensyn til de jydskke Jernbaner, men som i en langt høiere Grad gjælder her. Den ærebe Minister sagde meget rigtigt: det kan ikke gaae an at fordele Væ-